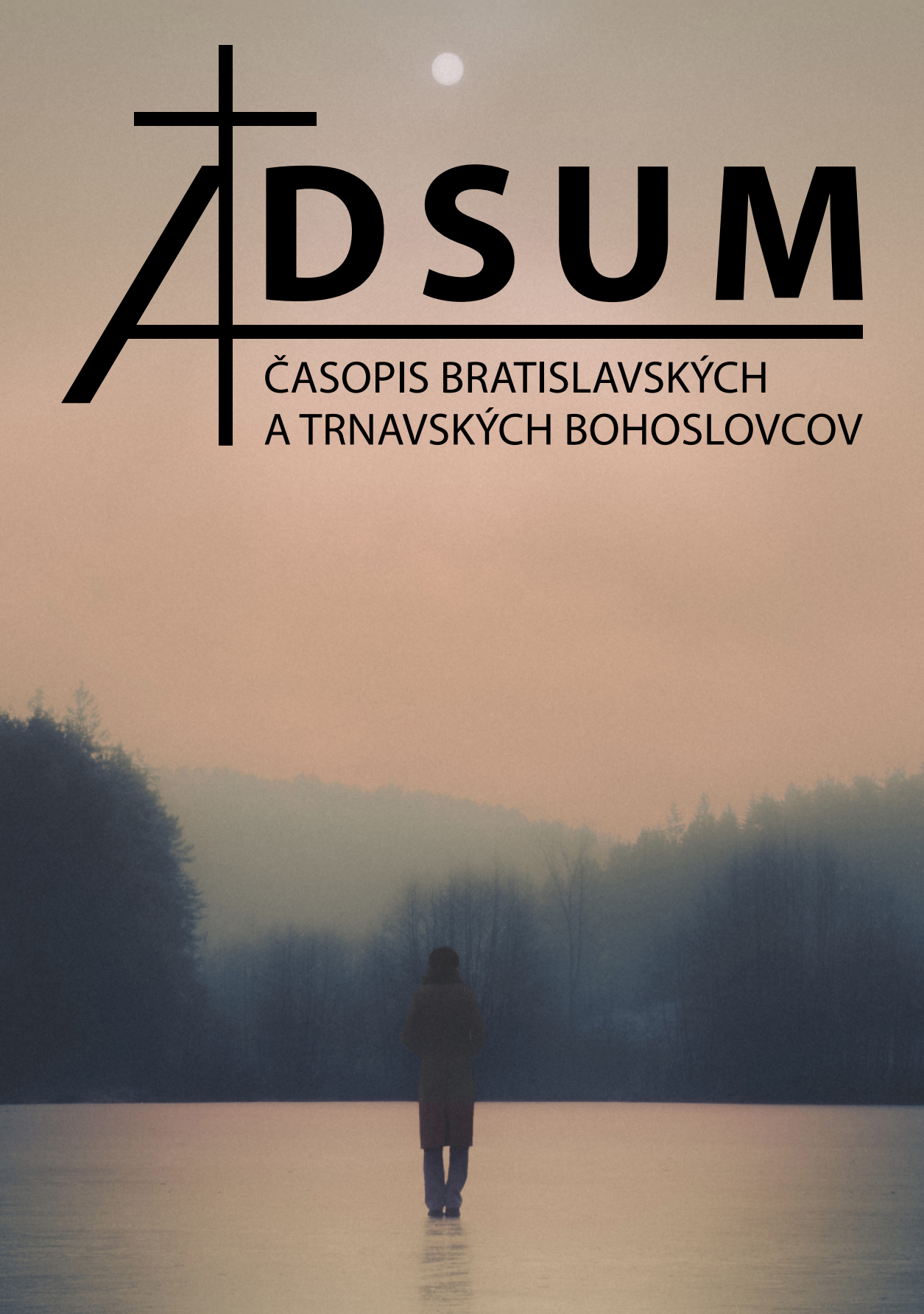

A person in a long coat stands on a frozen lake, looking towards a forest of evergreen trees under a hazy, orange-tinted sky. A small white circle, possibly the moon, is visible in the upper center of the sky.

ADSUM

ČASOPIS BRATISLAVSKÝCH
A TRNAVSKÝCH BOHOSLOVCOV

Kristián Vrátny
šéfredaktor

Jakub Jurkovič
redaktor

Andrej Kráľovič
grafik

Ondrej Verbovský
redaktor

Marek Mokoš
redaktor

Štefan Pálesch
redaktor

Zoltán Ilcsik
redaktor

Matúš Malec
redaktor

Richard Branický
redaktor

Marko Krajčí
redaktor

OBSAH

3	Úvodník
4	Zo života seminára
14	AI na ceste k Bohu
16	MINFA
22	Rozhovor s prvkami
26	Profily prvkov
28	Evanjelista Ján
30	Povinnosť modliť sa
32	Spomienky na Krištofa
36	Kadidlo v liturgii
37	Recenzia
38	Vo voľnom čase

Ďakujeme vydavateľstvu LÚČ, tlačiarňi DEVIN printing house a Tomášovi Baršvárymu za titulnú fotografiu.

Dobrovoľné príspevky

na časopis ADSUM môžete posilať na uvedené číslo bankového účtu.

S cirkevným schválením

Arcibiskupského úradu v Bratislave, dňa 28. 4. 2009, č. 1268/2009

Cenzor: Vladimír Kiš

Jazykový korektor:

Mgr. et Mgr. Martin Surový

Registrované na Ministerstve kultúry SR pod číslom: EV 722/08

ISSN: 1335-7158 02

PODPORTE NÁS

Bankové spojenie časopisu (IBAN): SK13 1100 0000 0029 3537 1105

Dobrovoľný príspevok na jeden výtlačok je 1 €

Online databáza: <https://www.ksnr.sk/casopis-adsum>

Číslo 1, december 2025, ročník XXXVII. (2025/2026)

Vydávajú: seminaristi Bratislavskej a Trnavskej arcidiecézy, Samova 14, 949 01 Nitra

E-mail: redakcia.adsum@gmail.com

ÚVODNÍK

„Keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy...“ Jedna veta, bez poézie, bez ozdôb. Kľúčová udalosť v dejinách ľudstva. Všetko ostatné, k čomu inšpirovalo narodenie Božieho Syna v ľudskom tele, čo sa rozvinulo do krásy liturgie, hudby a umenia, do ľudových zvykov, a čo sa rozbujnelo do komerčného zhonu, nie je to podstatné. Hrozí riziko udusenía skutočnej radosti z daru, ktorý dal nebeský Otec vo svojej láske každému človeku.

V súvislosti s blížiacimi sa sviatkami, by som rád poukázal na podstatu vianočnej udalosti: je o Dare, ktorý dal večný Boh ľudstvu v osobe svojho vteľeného Syna, je o radosti, s akou prišiel Ježiš medzi nás – keď si osvojuje slová Božej Múdrosti: „Mojou radosťou je bývať medzi ľudskými synmi.“ Tento dôvod radosti oznamuje aj anjel betlehenským pastierom: „Zvestujem vám veľkú radosť, dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus, Pán!“

Úprimne želám všetkým bohoslovcom seminára svätého Gorazda, aby v tomto období stále hlbšie chápali obsah tohto Daru. Otvárajte sa radosti zo stretania s tým istým Kristom v Eucharistii. Stávajú sa „anjelmi“, ktorí čím viacerým prinášajú túto najdôležitejšiu radosť, ktorá nie je len na pár vianočných dní, lež na celý život – pozemský i večný.

Prihovárať sa dnes bohoslovcom a čitateľom, nie je možné bez povšimnutia si dramatického poklesu kňazských

povolání. Myslím, že odpoveď nám dáva práve vianočná udalosť: zrodenie povolania môžeme čakať iba v ľuďoch, ktorí sa dajú obdarovať tým, ktorého nám Otec poslal v plnosti času; v ľuďoch, ktorí prežívajú niečo z radosti betlehenských pastierov. Kňazské povolanie môže prijať iba ten, kto je ochotný urobiť zo svojho života nezištný dar. V tomto sebadarovaní potom prináša ľuďom Kristovu zachraňujúcu, životodarnú lásku. To ostatné je nepodstatné. Kto sa pre to otvorí, kto tento dar prijme, a kto sa stane takýmto darom, ten spozná plnosť radosti.

A to želám, bratia seminaristi, každému z vás aj k tohtoročným Vianočiam, ako aj ďalším, ktorých Pán povoláva k účasti na svojom dare a na svojej radosti.

Mons. František Rábek

emeritný ordinár OS a OZ SR

ZO ŽIVOTA SEMINÁRA

Veni Sancte

Nový formačno-akademický rok sme začali 23. septembra slávnostnou svätou omšou v nitrianskej katedrále. Eucharistii predsedal bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. Následne sa konalo slávnostné otvorenie akademického roka. Bolo obohatené o prednášku Huga Glossa na tému „Súdržnosť slovenskej spoločnosti a Cirkev – aktuálny stav a perspektíva do budúcnosti“. Súčasťou programu bola aj imatrikulácia nových študentov fakulty.

Foto: Andrej Kráľovič

Duchovné cvičenia s temešvárskym biskupom

Miništrantské tábory, púte, akcie vo farnosti... a na konci toho všetkého tak veľmi potrebné stíšenie. Pred začiatkom akademického roka sme sa zúčastnili duchovných cvičení v Čičmanoch. Tému „Byť učeníkmi Ježiša Krista dnes“ v duchu synodálnej cesty nám prednášal temešvársky biskup Mons. József-Csaba Pál spolu so svojimi šiestimi spolupracovníkmi. Počas piatich dní modlitby a stíšenia sme spoločne zakúsili krásu synodálneho putovania – kráčania vo viere ako bratia.

Foto: Ľudovít Pokojný, Štefan Maják

Jubileum posviacky seminárnej kaplnky sv. Gorazda

Veľkú radosť sme v seminári prežívali 29. septembra. Srdce seminára, naša kaplnka sv. Gorazda, oslávila tridsiate výročie svojej posviacky, ktorú vykonal Ján Chryzostom kardinál Korec. Počas rannej svätej omše, doprevádzanej spevom našej Scholy Cantorum, nám otec biskup Mons. Peter Beňo pripomenul slová evanjelistu Marka, v ktorých Pán povoláva učeníkov, aby boli s ním. Kaplnka je miestom, kde sa učíme počúvať Ježiša a kde nám on dáva svojho Ducha pre službu povolania, ktoré sme dostali.

Foto: Kristián Vrátny

Stretnutie českých a slovenských bohoslovcov na Velehrade

Druhý októbrový víkend sme mali možnosť zúčastniť sa tradičnej púte českých a slovenských seminaristov. Púť sme začali spoločnou svätou omšou a prednáškou na tému synodality v Cirkvi. Program pokračoval synodálnymi skupinkami a napokon Akatisťom. Večer sme strávili v rodinách z farností Uherské Hradiště a Staré Město. Nedeľu sme návštevu vo farnostiach zakončili v múzeu Památník Velkej Moravy. Tento čas bol naplnený obohacujúcimi stretnutiami a radosťou zo vzťahov medzi seminármi.

Foto: Kristián Vrátny, archív KSNR

Kňazská kandidatúra a obliečka

V utorok 14. októbra 2025 sa naši bratia tretiaci zúčastnili obradu prijatia medzi kandidátov diakonátu a kňazstva, spojenú s obliečkou reverendy. Tradičný kňazský odev symbolizuje zasvätenie sa Bohu a oddanosť duchovnému životu. Slávnostnú svätú omšu slúžil žilinský generálny vikár Mons. Martin Kramara. Všetkých povzbudil k pokore a odvahe na ceste k povolaniu. Liturgiu hudobne sprevádzal Zbor cirkevných hudobníkov Štátneho konzervatória pod vedením Hildy Gulyás.

Foto: Filip Caudt

Prvá duchovná obnova

Čas na stíšenie a duchovné obohatenie mali aj bohoslovci prvého ročníka (propedeuti), ktorí v dňoch 17. – 19. októbra absolvovali duchovnú obnovu na Kysuciach. Navštívili malebnú dedinku Zákopčie. Prednášky, duchovný exkurz povolania, života v seminári a v pastoračii zabezpečil vdp. Zdenko Pupík v spolupráci s pánom prefektom Ondrejom Čukanom. Bratia prváci absolvovali aj teambuilding na zocelenie kolektívu, aby mohli spoločne rásť a hľadať cestu povolania.

Foto: Ondrej Čukan, Lukáš Detko

Udeľovanie ministéria akolytátu

Počas svätej omše v rámci duchovnej obnovy, ktorú slávil pomocný bratislavský biskup Mons. Jozef Halcko, sme boli účastní na udeľovaní ministéria akolytátu nášmu spolubratovi, piatakovci Marekovi Mokošovi. Otec biskup nás všetkých pozval uvedomiť si, že akolyta, ktorý rozdáva sväté prijímanie, sa stáva sprostredkovateľom Božieho dotyku. Zároveň pripomenul, že prijatie akolytátu znamená pre nás seminaristov ďalší krok na ceste k sväteniam.

Foto: Filip Caudt

Svätomartinské trojdnie

Sviatok svätého Martina, patróna Bratislavskej arcidiecézy, sme spoločne s celým seminárnym spoločenstvom oslávili v Bratislave v nedeľu 9. novembra, v rámci Svätomartinského trojdna. Po spoločnom obede nám vedúci projektu rekonštrukcie seminára predstavil aktuálny stav obnovy bratislavského kňazského seminára, ako aj ďalšie plánované práce. Potom nasledovala prehliadka na Bratislavskom hrade.

Foto: Marko Krajči, Kristián Vrátny

Jesenná biliardová liga v seminári

V našom seminári sa tento rok uskutočnil tretí ročník obľúbeného turnaja JBL – Jesenná biliardová liga. Dvanásť účastníkov spomedzi seminaristov i predstavených si počas niekoľkých týždňov zmeralo sily v priateľskej atmosfére, ktorá podporila nielen športového ducha, ale aj vzájomné spoločenstvo a bratské vzťahy. Víťazom tohto ročníka sa stal Andrej Kráľovič, ktorý si vo finále poradil s Jakubom Kolečom. Tretie miesto si vybojoval Marek Vařlavic v zápase s Michalom Svobodou.

Foto: Kristián Vrátny, Filip Caudt

Matúš Malec, Marko Krajči

AI NA CESTE K BOHU

Umelá inteligencia (AI – artificial intelligence) sa stala prirodzenou súčasťou nášho života. Neprišla nás riadiť, ale nám slúžiť. Prirodzene sa nám vynára otázka: môže nám AI pomôcť na ceste k Bohu? Odpoveď nie je ani jednoduché „áno“, ani „nie“. Závisí od toho, ako ju používame. Ak zostane nástrojom v službe dobra, dokáže byť jemným pomocníkom, ktorý nás vedie k vernosti, pozornosti a vnútornej disciplíne. Ak by však nahradila osobné rozhodovanie, svedomie či modlitbu, stala by sa prekážkou.

Podľa učenia Cirkvi je modlitba živým vzťahom detí s Otcom v Kristovi skrze Ducha Svätého. Je to vnútorné spoločenstvo, ktoré presahuje každú technológiu. AI preto nikdy nenahradí modlitbu, sposed' ani Eucharistiu. Môže nám však pomôcť udržať poriadok v čase, nájsť správne slová, pripomenúť Božie slovo či ponúknuť podnety k zamysleniu. Všetko však závisí od múdrosti nášho srdca a od schopnosti používať technické prostriedky na podporu nášho vzťahu s Bohom.

Jednou z oblastí, kde môže byť AI užitočná, je čítanie a rozjímanie nad Písmom. Starobylá metóda lectio divina (čítaj, rozjímaj, modli sa, kontempluj a konaj) zostáva cestou, ako sa nechať premieňať Božím slovom. AI tu vie ponúknuť stručný kontext, paralelné biblické miesta či otázky k meditácii. No samotné vnútorné stretnutie s Bohom ostáva Božím darom, ktorý žiadny algoritmus nevygeneruje.

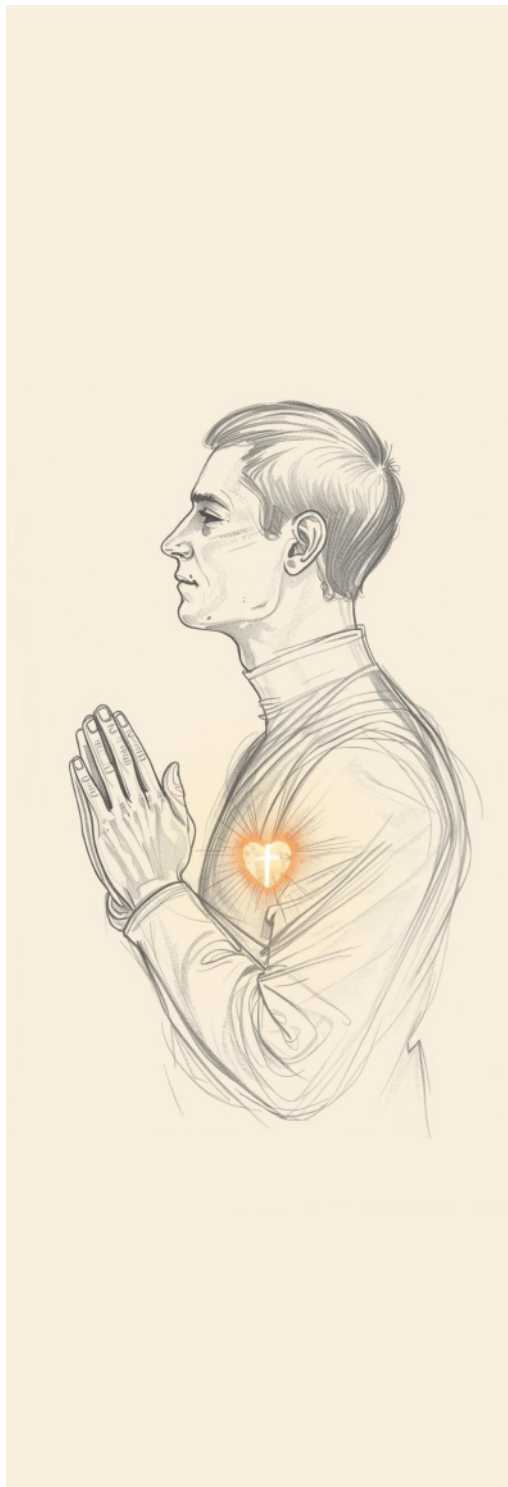
Podobne v každodennom rytme modlitby môže byť AI praktickým pomocníkom. Vie pripomenúť ranné odovzdanie Bohu, krátke zastavenie uprostred dňa alebo večerný examen, čo znamená modlitba vďačnosti a rozlišovania. V tejto modlitbe si obzrieme uplynulý deň a zhodnotíme ho pred Božou tvárou.

Cesta k Bohu však nie je len osobná, ale aj spoločná. Digitálny svet je dnes miestom stretnutia s blížnymi. Doku-

ment Pápežského dikastéria pre komunikáciu *Towards Full Presence* hovorí o potrebe „plnej prítomnosti“ online. Nejde o neustálu aktivitu, ale o pravú pozornosť, úctu a dialóg. Byť kresťanom na internete znamená byť „blíznym“ aj v digitálnom priestore: reagovať s láskou, nie s hnevom; prinášať svetlo, nie oheň. Aj tu môže AI pomôcť: napríklad navrhnúť pokojnejší tón správy, pripomenúť etický rozmer komunikácie či upozorniť, keď sa necháme uniesť emóciami.

Popri výhodách však musíme poznať aj hranice. Magistérium Cirkvi zdôrazňuje, že technológia nikdy nenahradí múdrosť ľudského srdca. Ak múdrosť ľudského srdca nahradzame technológiou, hoci nedopatrením, vystavujeme sa jednému veľkému riziku – redukovať osobu na dáta a myslenie na mechaniku. Preto má AI zostať podriadená pravde, láske a zodpovednosti. Každý kresťan potrebuje nielen digitálne nástroje, ale aj sviatosťný život, duchovné sprevádzanie a živé spoločenstvo.

Ako teda začať? Skús si každý deň dopriať päť minút ticha s Božím slovom. Môžeš požiadať AI, aby ti to pripomenula a položila jednu otázku, ktorá ťa nasmeruje k Pánovi. Boh sa dáva v tichu, v Slove, vo sviatosťiach a v blížnych. AI môže byť užitočný sprievodca, ak ju vedie múdrosť srdca. Pomôže nám sústrediť sa, spomaliť, učiť sa a byť prítomní. Tam, kde sa rodí živý vzťah s Pánom, technológia len potichu stojí vedľa a podrží batoh.

Ondrej Verbovský

Ilustrácie: Canva

MINFA

30. VÝROČIE

Neodmysliteľnou súčasťou letného programu bohoslovcov bratislavskej a trnavskej arcidiecézy je miništrantský tábor MINFA. Tento rok v termíne od 21. do 25. júla privítalo rekreačné zariadenie Jedliny pri Nitre 50 detí, 12 bohoslovcov a 5 animátorov.

Rok 2025 bol pre MINFU výnimočný – oslávili sme krásne 30. výročie od jej vzniku. Hlavnou témou tábora bol pútnik, jeho história, úloha dnes a spojenie s Jubilejným rokom Nádeje, ktoré sprevádzalo všetky aktivity, hry a duchovný program detí počas celého týždňa.

Príbeh MINFY 2025 – púť stredovekou Florenciou

Tohtoročný táborový príbeh sme vytvorili ako kreatívnu interpretáciu na základe historických faktov a inšpirácií z knihy otca biskupa Viliama Judáka „Toto je brána Pánova“. Dej sa odohráva v 13. storočí vo Florencii. Deti prichádzali do mesta, kde vládol fiktívny kráľ Carlo il Tučný III. a jeho dvor. Na prvý pohľad kráľ pôsobil priateľsky, no skrýval falošnosť a pretváрку.

Prvý deň – privítanie a prvé skúsenosti

Deti boli pri vstupe do mesta registrované ako noví občania a zapísané do knihy mesta. Každý sa symbolicky vzdal svojej najcennejšej veci a získal tzv. „mestské toliare“ – príležitosť na zapojenie sa do hier a aktivít. Kráľ ich slávnostne privítal a predstavil im pravidlá mesta: voľnosť, zábavu a spoločenské hry.

Večer sa deti zúčastnili interaktívnych hier, kde mali možnosť spolupracovať, riešiť jednoduché úlohy a zažiť atmosféru stredovekého života. Na konci dňa však zistili, že nie všetko, čo sa zdalo bezpečné, bolo spoľahlivé – kráľ a jeho družina ich symbolicky pripravili o „získané toliare“, čím sa otvorila cesta k dobrodružstvu a lekcii o dôvere.

Druhý deň – stretnutie s pútnikom

Ráno sa objavil tajomný pútnik, tichý cestovateľ z ďalekých krajín, ktorý deti povzbudil k ceste – púti za pravým Kráľom. Deti sa dozvedeli, že na to, aby sa mohli stretnúť so skutočným Kráľom, musia si očistiť srdcia a ľutovať svoje predošlé chyby. Pútnik im predstavil základné potreby pútnika: odvahu, vieru, trpezlivosť a ochotu spolupracovať.

Tretí deň – požehnanie biskupa a návšteva pápeža

Nasledujúci deň deti symbolicky navštívili miestneho biskupa, ktorý ich požehnal a vyvolil za pútnikov. Pokračovali do Ríma, kde sa stretli s pápežom Bonifáciom VIII. a požiadali ho o vyhlásenie milostivého roka.

Štvrtý deň – skúška odvahy a prechod svätými bránami

Štvrtý deň bol najnáročnejší – deti čakala skúška odvahy. Mali prejsť všetkými štyrmi symbolickými svätými bránami, ktoré predstavovali jednotlivé etapy očistenia a duchovného rastu. Každá brána bola výzvou – deti museli prejaviť odvalu, trpezlivosť a vzájomnú spoluprácu.

Piaty deň – záver a reflexia púte

Posledný deň tábora deti spoločne reflektovali svoju púť: čo sa naučili o pútnikoch, jubilejnom roku, svätých bránach a predovšetkým o nasledovaní Krista v každodennom živote.

Srdečne ďakujeme našim otcom biskupom Mons. Stanislavovi Zvolenskému a Mons. Jánovi Oroschovi za ich neustálu podporu, modlitby a všetku pomoc pri organizácii tábora. Veľké poďakovanie patrí tiež animátorom, bohoslovcem, dobrodincom a všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k úspechu tábora a mysleli na nás v modlitbách.

MINFA 2025 sa tak stala nezabudnuteľnou cestou, kde deti aj animátori zažili dobrodružstvo, radosť, vieru a priateľstvo – všetko pod ochranou Ježiša Krista, nášho pravého Kráľa.

Marek Mokoš

ROZHOVOR S PRVÁKMI

Šimon Kolarovič

Čo ťa v tvojom povolaní najviac posilňuje alebo inšpiruje?

Ako povedal Ježiš svätej sestre Faustíne: „Túžim, aby kňazi hlásali toto moje milosrdenstvo voči hriešnym dušiam. Nech sa nebojí ku mne priblížiť nijaký hriešnik. Spaľujú ma plamene milosrdenstva, chcem ich vyliat' na ľudské duše.“ V mojom povolaní ma najviac posilňuje vedomie, že všetko, čo robím, môže byť odpoveďou na Božie milosrdenstvo. Uvedomujem si, že Boh ma povolal nie preto, že by som bol dokonalý, ale preto, že jeho láska je väčšia ako moje slabosti. Každý deň sa učím vnímať povolanie nie ako vlastný výkon, ale ako priester, kde sa môže prejavíť jeho milosrdenstvo - voči mne, aj cezo mňa voči druhým. Inšpiruje ma, keď vidím, ako Božie milosrdenstvo premieňa ľudí. Keď sa niekto dokáže zmieriť, odpustiť, začať znova. Vtedy mi je pripomínané, že Božia spravodlivosť a jeho milosrdenstvo nikdy nie sú v rozpore, ale navzájom sa doplňujú. Zároveň vo mne rastie túžba spoznávať pravdu. Nielen tú teoretickú, ktorú možno vyjadriť slovami, ale aj Pravdu o Bohu, o človeku a o sebe samom. Práve v poznávaní Pravdy sa dotýkam Božieho tajomstva. Vnímam, že Pravda nie je len súbor tvrdení, ale samotný Kristus, ktorý povedal: „Ja som Cesta, Pravda a Život.“ Táto túžba ma vedie

k modlitbe, k štúdiu, k hľadaniu hlbšieho porozumenia viery, ale aj k tomu, aby som bol úprimný pred sebou a pred Bohom.

Stanislav Šintál

Keby si mal stručne opísať, čo pre teba znamená „povolanie“, čo by si povedal?

Povolanie je pre mňa veľká milosť, ktorú som dostal od nebeského Otca. Povolanie je niečo, čo treba budovať, niečo ako partnerský vzťah. Tak ako sa musia partneri spoznávať a prehlbovať svoju lásku, musí aj povolaný človek,

bohoslovec, spoznávať Boha do hĺbky a prehlbovať lásku k nemu. Vo chvíľach, keď som prvýkrát pocítil Božie volanie, prežíval som strach, po ktorom nasledoval pokoj. Báľ som sa, lebo počuť Božie volanie nie je sranda. Je to skutočne vážna vec. Človek sa musí rozhodnúť, či sa odovzdá Bohu a povie mu „fiat“ alebo je strach silnejší a dá Bohu odmietavú odpoveď. Povolanie nie je len jeden okamih. Chápeť ho ako celoživotnú cestu, do ktorej sa človek musí vložiť celý. Zanecháva za sebou všetko staré, ako to bolo aj v prípade apoštolov. Zároveň však prijíma nové veci, ktoré mu Pán bude časom zverovať. Povolanie so sebou nesie teda veľkú milosť, ale aj veľký boj, ktorý sa odohráva v srdci. Diabol bojuje s človekom a jeho slabosťami a snaží sa ho odtrhnúť od Boha a jeho

povolania. Svoje povolanie chcem vložiť do rúk našej Panny Márie Trnavskej a zároveň vás, drahí čitatelia, poprosiť o modlitby za nás bohoslovcov.

Tadeáš Vanko

Ako vnímaš jednotlivé kroky svojím životom, teraz už aj v seminári, ako ťa Boh vedie a učí?

Boh má v mojom živote veľké slovo, aj keď si to niekedy neuvedomujem. Od detstva ma sprevádza. Už pred mojím narodením boli problémy, no Pán ma tu pre niečo chcel a pre niečo ma zachoval. Niektoré veci, ktoré ma chcel Boh naučiť, chápeť až teraz s odstupom času. Uvedomujem si, že Pán ma aj cez moje detstvo a dospievanie neopustil. Vždy ma chcel naučiť a ukázať mi, čo je správne a čomu sa mám vyhýbať. Vždy ma zachovával vo svojej blízkosti: či už to bolo od skorého detstva cez miništrovanie, alebo výberom prevažne katolíckych škôl, ktoré som navštevoval. Ak mám popísať, ako konkrétne ma Boh učí, tak poviem, že je to cez trpezlivosť. Som veľmi netrpezlivý človek. Cez rôzne udalosti a osoby sa mi Boh snaží ukázať, že ak som trpezlivý, tak mi dopraje veľké milosti. Celý život mi to Pán ukazuje na rôznych udalostiach. Tu v seminári sa ma snaží naučiť pokore a aby som bol viac ticho a rozjímal nad tým, do čoho ma On pozýva. Učí ma rozmýšľať o Božom slove z úplne iného a odlišného pohľadu a učí ma chápať to, čo chce v mojom živote urobiť.

Tomáš Konečný

Z akého prostredia pochádzaš a akým spôsobom ťa ovplyvnilo pri rozhodovaní ísť do seminára?

Pochádzam z prostredia do istej miery veľmi tradične-netradičného. Moja širšia rodina je v podstate klasickou veriacou rodinou, no zároveň u nás doma sa nikdy tradičné prežívanie viery nepraktizovalo. Odmala som bol vedený k modlitbe, či som so starými rodičmi chodieval v nedeľu do kostola, no nikdy som to nevnímal ako moju prirodzenú súčasť. Skôr som sa cítil ako vonkajší pozorovateľ. Všetko sa zmenilo, keď sme sa začali pripravovať na prvé sväté prijímanie. Do našej farnosti vtedy prišiel nový kňaz. Postupne som začal chodiť so spolužiakmi miništrovať. Tam niekde sa začal formovať môj vzťah k svätej omši a k duchovnému životu. Začal som na sväté omše chodiť pravidelne a naši mi v tom nijako nebránili. V mojom duchovnom živote, ako aj v zdieľaní radosti z viery, mi veľmi pomáhali mladí zo saleziánskeho diela Domka, pôsobiaceho v našej obci. Toto všetko ma formovalo, aj keď často veľmi nevedome. Prežil som obdobia, keď som bol vo svojom duchovnom živote veľmi ďaleko od kresťanského ideálu. Našťastie ma domáce prostredie vždy podržalo a veľmi mi pomohlo k tomu, že som dnes tu, v kňazskom seminári.

Juraj Macháček

Čo ti pomohlo vstúpiť do seminára a s akým očakávaním prichádzaš?

Na mojej ceste do seminára mi pomáhala moja rodina, priatelia, duchovní otcovia, ale najmä Pán Boh. Či už to boli slová podpory, skutky lásky, alebo vzorný život a obetavosť ľudí okolo mňa, každý jeden z nich ma formoval a upevňoval v mojom odhodlaní. Chcem nasledovať vôľu môjho Pána, a ak si to on praje, tak som pripravený vytrvať. Ja som mu povedal svoje áno a chcem sa úplne odovzdať do jeho rúk. Uvedomujem si, že nikdy nebudem dokonalý a určite ma pri mojom putovaní čakajú pády, no vďaka Ježišovi vstanem a moju výpravu dokončím. Prišiel som sem s istými očakávaniami a zatiaľ môžem povedať, že sa zväčša naplnili. Režim v seminári som si vyskúšal počas duchovných obnov, ktorých som sa v minulosti zúčastnil. Bol som teda už trochu oboznámený s tým, ako tu veci fungujú. Čo sa týka modlitby a duchovného rozvoja, mám možnosti ako málokto iný. Samozrejme, jednou z najdôležitejších súčastí formácie je rozvoj vzťahov medzi seminaristami. Sme tu síce len zopár týždňov, no počas tohto krátkeho času sa z ľudí, ktorí o sebe navzájom nedávno ani netušili, postupne stali priatelia. Verím, že nech už je budúcnosť akákoľvek, tak sa vždy budeme môcť jeden na druhého spoľahnúť. Nech nám v tom Pán pomáha.

Richard Branický, Marko Krajčí

Foto: Juraj Majzler, archív KSNR

PROFILY PRVÁKOV

**TOMÁŠ
KONEČNÝ**

20

BÁHOŇ

Oblúbený film: Vrchní, prchni!

Oblúbený šport: bedminton, turistika

Oblúbené jedlo: sviečková

Oblúbený hudobný žáner: 80's rock

Naj záľuba: križovky

Oblúbený svätec: Tomáš Akvinský

**JURAJ
MACHÁČEK**

20

SKALICA

Oblúbený film: Ako vycvičiť draka

Oblúbený šport: lyžovanie

Oblúbené jedlo: sviečková

Oblúbený hudobný žáner: liturgická
hudba

Naj záľuba: mačiatka

Oblúbený svätec: Maximilián Kolbe

**TADEÁŠ
VANKO**

21

PIEŠŤANY

Oblúbený film: Harry Potter
Oblúbený šport: hokejbal
Oblúbené jedlo: špagety
Oblúbený hudobný žáner: techno
Naj záľuba: fotografovanie
Oblúbený svätec: don Bosco

**STANISLAV
ŠINTÁL**

21

PIEŠŤANY

Oblúbený film: Pápežov exorcista
Oblúbený šport: basketbal
Oblúbené jedlo: mäso s hríbovou
omáčkou od mojej babky
Oblúbený hudobný žáner: melodický
rap
Naj záľuba: F1
Oblúbený svätec: Michal Archanjel

**ŠIMON
KOLAROVÍČ**

20

BOŠÁCA

Oblúbený film: Inception
Oblúbený šport: florbal
Oblúbené jedlo: tiramisu
Oblúbený hudobný žáner: worship
Naj záľuba: spoločenské hry
Oblúbený svätec: Faustína Kowalská

Richard Branický, Marko Krajčí

Foto: Juraj Majzler

EVANJELISTA JÁN

Evanjelista Ján, často zobrazovaný s orlom, patrí medzi najhlbších teológov Nového zákona. Symbol orla nie je náhodný – podľa starovekého presvedčenia je to jediný tvor, ktorý dokáže hľadiť do slnka bez toho, aby oslepol. Podobne aj Ján, vedený Duchom Svätým, nazrel svojím duchovným zrakom do samotného tajomstva Božieho života.

Jeho evanjelium sa začína vznešeným hymnom o večnom Slove, ktoré „bolo u Boha a Boh bol Slovo“ a ktoré sa „stalo telom“. Týmto prólogom Ján ukazuje, že v Ježišovi

prichádza nový počiatok stvorenia – tak ako v Genezis, aj tu zaznieva výraz *en arché*, „na počiatku“. Text Jánovho evanjelia sa vyznačuje vznešenosťou a hĺbkou. Z „perspektívy orla“ sa rozjíma o Ježišovom diele – v jeho božskej hĺbke a v súvislostiach, ktoré presahujú bežné ľudské videnie.

Apoštol Ján, syn Zebedeja a brat Jakuba, patril k najbližšiemu okruhu Ježišových učeníkov. Spolu s Petrom a Jakubom bol svedkom kľúčových momentov Ježišovho života: videl jeho premenenie na vrchu, bol pri vzkriesení Jairovej dcéry, sprevádzal ho v Getsemanskej záhrade a stál aj pod krížom, kde mu Kristus zveril svoju Matku. V Jánovi Cirkev od počiatku rozpoznávala „učenika, ktorého Ježiš miloval“ – toho, ktorý spočíval na Ježišovej hrudi pri poslednej večeri a ktorý ako prvý spoznal Vzkrieseného pri zázračnom rybolove. Toto stotožnenie potvrdzuje aj najstaršie zachované svedectvo: Irenej z Lyonu v diele *Adversus haereses* píše, že „Ján, Pánov učeník, ktorý odpočíval na jeho hrudi, vydal svoje evanjelium počas pobytu v Efeze v Ázii“.

Na rozdiel od synoptikov, ktorí sa viac sústreďujú na to, čo Ježiš robil, Jánovo evanjelium smeruje k otázke, kým je Ježiš. Preto nehovorí len o udalostiach, ale najmä o ich význame a symbolike – každý Ježišov čin tu odhaľuje niečo z jeho božskej identity. K tomuto pohľadu napomáha aj samotná kompozícia evanjelia,

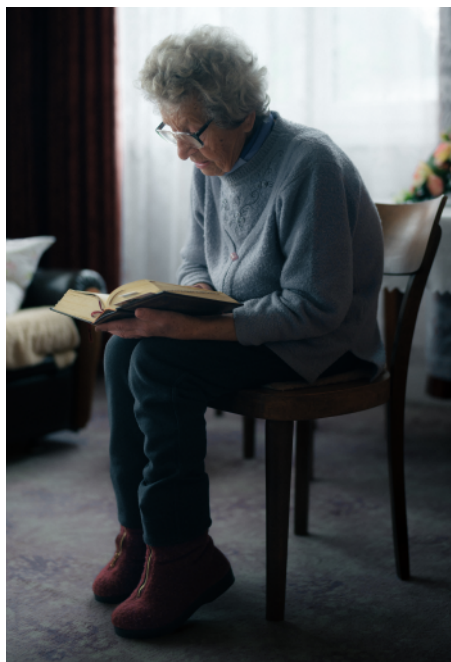
ktorá ho rozdeľuje na dve knihy: Knihu znamení (kap. 1 – 12), kde Ježiš svojimi skutkami postupne ukazuje, kým je, a Knihu slávy (kap. 13 – 20), v ktorej sa jeho identita naplno prejaví v „hodine“ kríža, smrti a zmŕtvychvstania. Samotný text je uvádzaný slávnostným Prológom (1,1-18) a uzatvára ho Epilóg (kap. 21), potvrdzujúci vierohodnosť Jánovho svedectva a opisujúci Petrovo trojnásobné vyznanie lásky.

Charakteristickým prvkom Jánových spisov je láska. Ján ju predstavuje v troch jasných momentoch: najprv poukazuje na jej zdroj, keď vyhlasuje, že „Boh je láska“ (1Jn 4,8.16) – teda že láska patrí k samotnej Božej podstate a všetko Božie konanie z nej pramení. Druhým momentom je konkrétnosť tejto lásky, ktorá vstúpila do dejín v osobe Ježiša Krista: „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna...“ (Jn 3,16), a že Ježiš miloval svojich „až do krajnosti“ (Jn 13,1). Tretím prvkom je naša odpoveď na darovanú lásku: „Nové prikázanie vám dávam... ako som ja miloval vás“ (Jn 13,34), kde mierou lásky už nie je človek, ale sám Kristus. Tak sa láska stáva nielen teologickou témou, ale cestou života, ktorá volá k otvorenosti, vernosti a láske bez miery.

Po Ježišovom nanebovstúpení sa Ján stal výraznou postavou ranej Cirkvi. Spolu s Petrom svedčil o viere v Jeruzaleme, posilňoval kresťanov v Samárii a apoštol Pavol ho označuje za jeden zo „stĺpov“ Cirkvi. Podľa tradície pôsobil v Efeze, kde vo vysokom veku aj zomrel. V byzantskej ikonografii je zobrazovaný ako starec s kontemplatívnou tvárou obrátenou k nebu, akoby pozýval k vnútornému tichu potrebnému na pochopenie Božieho tajomstva. Jeho život i odkaz aj dnes vyzývajú byť učeníkmi, ktorí nielen počúvajú, ale aj milujú – až do krajnosti.

POVINNOSŤ SA MODLIŤ

Potreba a povinnosť modlitby

„Povinnosť, ktorá oslobodzuje: sila modlitby v každodennom živote.“

Už samotný názov „Povinnosť modlitby“ môže znieť pre dnešného človeka odpudivo, ba priam provokatívne. Počuje v ňom tón príkazu, ktorý obmedzuje slobodu. Moderné zmýšľanie, silne ovplyvnené psychologickým voluntarizmom, odmieta čokoľvek, čo závažne povinnosťou či autoritou. Stojí za to sa zamyslieť, prečo modlitba nie je len dobrovoľným doplnkom viery, ale jej základnou potrebou.

Biblický základ – Kristovo pozvanie k modlitbe

Ježiš Kristus opakovane hovorí o potrebe modlitby a výslovne k nej vyzýva:

„Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a otvoria vám.“ (Mt 7,7)

„Treba sa stále modliť a neochabovať.“ (Lk 18,1)

„Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia.“ (Mt 26,41)

V týchto slovách nejde len o povzbudenie, ale o priamy príkaz lásky – modlitba je podmienkou života s Bohom. Kto sa nemodlí, prerušuje spojenie so svojím Stvoriteľom, podobne ako telo bez dychu. Modlitba je kyslík duše každého človeka.

Závislosť na Bohu

Povinnosť modlitby úzko súvisí s prvým Božím prikázaním – milovať Boha nadovšetko a vzdávať mu úctu, ktorá mu právom patrí. Modlitba preto nie je len jednou z možností duchovného života, ale morálnou povinnosťou vyplývajúcou z našej závislosti na Bohu.

Ak uznávame, že Boh je Pôvodca života a trvanie života závisí od Božej vôle, potom je prirodzené, že mu človek vzdáva vďaku, prosbu i chválu. Modlitba je tak úkonom čnosti nábožnosti, ktorá patrí k čnosti spravodlivosti – dať Bohu to, čo

mu náleží: úctu, vernosť a lásku. Povinnosť modlitby pramení z poznanej pravdy o Bohu a zo skutočnosti, že človek je na ňom bytostne závislý.

Modlitba je nevyhnutná ku spásu – *necessitate medii et necessitate praecepti*. Sám Boh nám predkladá vo Svätom písme tento pozitívny príkaz na modlitbu. Ak je niečo potrebným a nevyhnutným prostriedkom, potom je to vpísané aj do prirodzeného zákona, aby sme tento prostriedok využili. Modlitba je životne dôležitým prostriedkom spojenia s ním. Tak ako rastlina bez vody uschne, aj duša bez modlitby stráca silu. Kto sa modlí, spolupracuje s Božou milosťou; kto sa nemodlí, uzatvára sa do seba a oddeľuje sa od zdroja života.

Boh udeľuje milosť tým, ktorí sa modlia. Modlitba nie je iba ľudskou aktivitou, ale miestom, kde sa človek otvára Božiemu pôsobeniu. Milosť vytrvania v dobrom je zvláštnym darom, ktorý si nemožno zaslúžiť vlastnými silami – možno ho len vyprosiť v modlitbe.

Modlitba má preto dvojaký rozmer: je povinnosťou a zároveň darom. Je povinnosťou, pretože Boh si zasluhuje našu vďaku a úctu; je darom, pretože bez Božieho Ducha by sme sa ani nemohli modliť. V modlitbe sa stretá Božia láska a ľudská sloboda – a práve v tomto stretnutí sa rodí pravý vzťah, ktorý premieňa človeka zvnútra.

Duch Svätý v nás prebúdza túžbu po modlitbe. Každý deň prináša chvíle, ktoré nás požívajú modliť sa: ráno – odovzdať Bohu deň, večer – poďakovať a prosiť o odpustenie, pri jedle – uznať, že všetko je dar. Nedľa ako deň Pána má byť osobitným priestorom modlitby, spoločenstva a vďaky.

Potreba a povinnosť modlitby nie je ťarchou, ale darom. Je to neustále dýchanie duše, kontakt so živým Bohom, ktorý dáva silu, istotu a pevnosť v životných krízach, v pokušeniach, v pochybnostiach. Táto povinnosť nás ženie a chráni vo chvíľach našej lenivosti, pohodlnosti či ľahkovážnosti. Modlitba nám pomáha vo vzraste čností a nimi naplnenom živote. A napokon – ten, kto sa modlí, nestráca čas. Nachádza sám seba, pretože v tichu modlitby znovu objavuje Boha, ktorý ho v trpezlivosti čaká a prijíma do svojej otcovskej náruče.

Najlepším vzorom a učiteľom modlitby je Pán Ježiš. Sv. Alfonz hovorí, že verné spojenie s Kristom sa dá dosiahnuť len modlitbou. Sv. Terézia Avilská hovorí: „Najlepšie, ako sa naučiť modliť, je modliť sa.“

Marek Mokoš

Foto: Tomáš Baršváry

SPOMIENKA NA KRIŠTOFA

Deň pred sviatkom Všetkých svätých sme sa dozvedeli smutnú a ťažkú správu. K nebeskému Otcovi odišiel po krátkej chorobe vo veku 30 rokov náš drahý brat, diakon Krištof Martinák. Krištof bol nielen diakonom Trnavskej arcidiecézy, ale aj dobrým priateľom, bratom a aktívnym prispievateľom do nášho časopisu ADSUM a zároveň bol grafikom. Bolesť po jeho odchode sme naplnili nádejou na stretnutie so zmŕtvychvstalým Kristom. Aj keď zopár viet nedokáže vystihnúť veľkosť Krištofovo priateľstva, zaspomínali sme si na neho v nasledujúcich riadkoch.

Andrej Taška

Na Krištofa si spomínam s veľkou vďačnosťou v srdci a s úsmevom. Bol to človek, pri ktorom som sa vždy cítil dobre. Bol pokojný, priateľský, empatický a otvorený. Mal úžasný zmysel pre humor. Jeho smiech bol úprimný a vedel rozosmiať aj vtedy, keď bolo naozaj ťažko. Vážil som si, že sa s ním dalo hovoriť aj súkromne o dôverných veciach, jednoducho a bez pretvácky. Bol taký „pohodák“, ktorý nič zbytočne nedramatizoval, a práve tým prinášal do nášho spoločenstva veľa pokoja a radosti. Nikdy nezabudnem na jeho výbuchy smiechu. Mal som ho úprimne rád a veľmi mi chýba. Často na neho myslím a nezabudnem.

Matúš Malec

Krištof bol pre mňa človekom, ktorý vedel „byť tu a teraz“. Jeho schopnosť žiť prítomnú chvíľu mi dávala pocítiť úprimný záujem o mňa, vždy v humornej a uvoľnenej atmosfére. Vážil si každého človeka a veľmi túžil po jednote nás seminaristov, o ktorú sa sám vytrvalo zasadzoval svojím postojom. „Krištofe, kamaráde, neodpočívaj, ale konaj!“

Ondrej Verbovský

Medzi mnou a Krištofom vzniklo také pevné puto, že by som ho smelo prirovnal k zväzku rodných bratov. Spolu sme vstúpili do formácie v seminári v septembri 2020 a počas nasledujúcich rokov som si na ňom nesmierne vážil dôveru, ktorú mi prejavoval. Rovnako aj to, že mohol cítiť moju dôveru k nemu. Bol človekom širokých vzťahov, s úprimným záujmom o druhých, neraz až natoľko, že kvôli nim odkladal vlastné povinnosti. Vedel žiť prítomnú chvíľu; minulosť i budúcnosť akoby spájal do jednej reťaze okamihov, na ktoré sa dokázal naplno sústrediť, nech už robil čokoľvek a s kýmkoľvek sa stretol. Za toto plné prežívanie prítomnosti som ho vždy obdivoval.

Marek Mokoš

Vystúpil som z autobusu v Bratislave a kráčal som do centra mesta. Na priecho-de pre chodcov ma oslovil mladý muž, ktorý sa so mnou rozprával, akoby ma po-znal. Keďže som netušil, kto to je, prehodil som s ním pár neurčitých slov a po-kráčoval ďalej. O deň neskôr, keď som nastúpil do seminára, som ho opäť uvidel v jedálni. Bol to Krištof. Už vtedy, ešte pred mojím príchodom, prejavil záujem o priateľstvo a prijatie do novej rodiny. Táto prvá spomienka na Krištofa pre mňa vystihuje, kým bol: priateľ, kamarát, „otec“, ktorý mal dar budovať spoločenstvo a vzťahy a v každom človeku hľadal dobro.

Štefan Pálesch

Spolubrat Krištof bol človekom hlbokej viery, veľmi srdečný a úprimný. Bol dob-rým priateľom a verným spolubratom, na ktorého som sa vždy mohol spoľahnúť. Mal otvorené srdce pre potreby ľudí okolo seba a vždy dokázal s láskou vypočuť iných. Nikdy sa nebál povedať pravdu priamo a otvorene. Jeho život bol svedec-tvom lásky k Bohu a k blíznym.

Ivan Komžík

Ak by som mal opísať Krištofa jedným slovom alebo vetou, čo je prakticky ne-možné, napadá mi situácia z legendárnej trilógie Sváko Ragan, keď mu Róm – huslista – hovorí: „Pán Ragan, vy ste človek!“ Tak aj Krištof bol človek, človek so všetkým, čo k tomu patrí. Uvedomoval si svoju ľudskosť, o ktorú sa vedel krásne deliť s ostatnými. Na rovinu ti povedal, keď si niečo spravil alebo nespravil, no vždy ťa vedel vypočuť. Navždy budem mať vo svojom srdci zapísané naše dlhé nočné dišputy, ktoré sa niekedy ťahali až do skorých ranných hodín. Krištof sa ni-kdy na nič nehral, bol autentický, a to som si na ňom veľmi vážil. Zapôsobil na mňa jeho zmysel pre humor a iróniu. V seminári sa hovorí, že bratia sme preto, lebo rodinu si človek nevyberá. V Krištofovi som však neprišiel len o brata, ale najmä o blízkeho priateľa, po ktorom vo mne zostalo prázdne miesto. Krištof, ďakujem, a nech ťa Pán čo najskôr privíta vo svojom náručí!

Peter Pajerský, prefekt

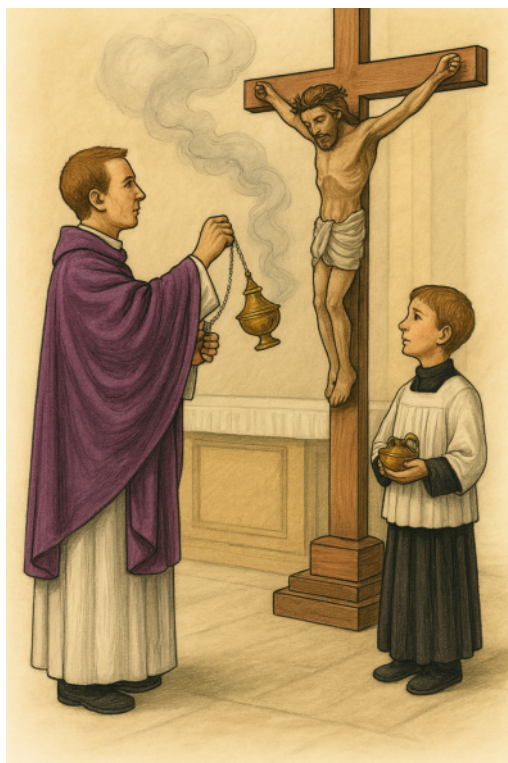
Pri našom poslednom rozhovore sa Krištof zaujímal, kde budem počas víkendu a či si nájdem čas na oddych. Práve to výstižne charakterizovalo jeho povahu: priateľskosť, pozornosť a úprimný záujem o človeka, ktorý nikdy nebol len naoko. Mal dar humoru – jednou trefnou poznámkou dokázal odľahčiť aj napätú situá-ciu. Zvlášť mi utkveli v pamäti jeho punktá (večerné zamyslenia pre spoločenstvo seminára), v ktorých, používajúc futbalovú terminológiu, pozýval k budovaniu zdravého spoločenstva cez radosť z úspechu druhého s výzvou „kopať za jeden tím“.

Kristián Vrátny

KADIDLO V LITURGII

MINIŠTRANTI

Kadidlo – symbol modlitby a svätosti

Dym kadidla je znakom modlitby, ktorá stúpa k Bohu, a symbolom posvätenia a Božej prítomnosti.

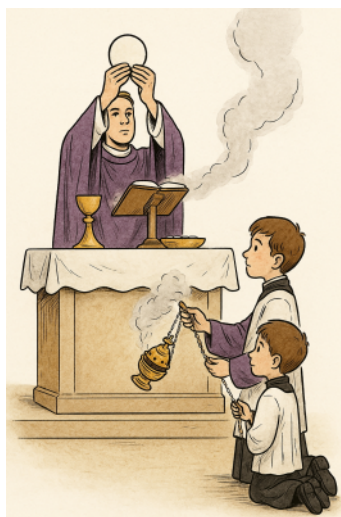

MOJA MODLITBA NECH SA VZNÁŠA K TEBE AKO KADIDLO (Ž 141,2)

Používanie kadidla pri liturgii

1. na začiatku omše,
2. pred evanjeliom,
3. v obetnej časti,
4. počas premenenia.

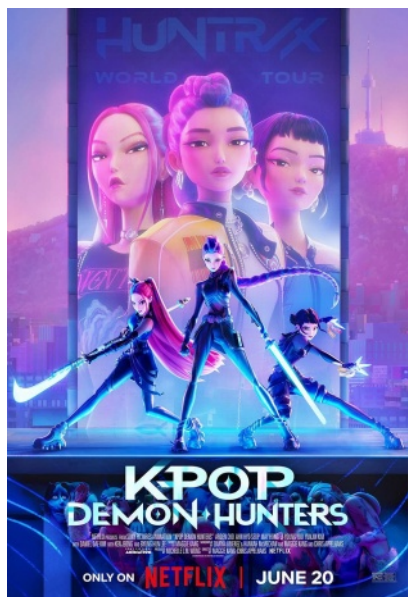
Incenzuje sa

- kríž,
- oltár,
- evanjeliár,
- obetné dary,
- kňaz,
- ľud a
- Oltárna sviatosť.

Zoltán Ilcsik

RECENZIA

MLADÍ

KPOP Demon Hunters je animovaný hudobný urban-fantasy film z júna roku 2025, režírovaný Maggie Kang a Chrisom Appelhansom. Po formálnej stránke je film mimoriadne živý, vďaka čomu okamžite vtiahne diváka do rytmického a vizuálne preplneného sveta kórejských popových spevákov. Tento vizuálny „prebytok“ však nie je samoúčelný, ale slúži na vytvorenie atmosféry neustáleho tlaku, ktorý v hudobnom priemysle často cíti najmä mládež.

Príbeh je zasadený do futuristického mesta Seoul v Južnej Kórei a rozpráva o troch dievčatách, ktoré svojim spevom a umením boja, chránia svet pred démonmi vychádzajúcimi z podsvetia. Tradícia troch lovkýň démonov,

ktorí kradnú ľuďom duše, siaha hlbko do histórie. Vo filme vidíme dievčatá žijúce dvojitý život: na pódiu sú KPOP hviezdy s názvom „HUNTR/X“ a mimo pódia sú lovkyně démonov. Svojim spevom vytvárajú ochranný štít „Honmoon“ brániaci démonom preniknúť do sveta ľudí. Celým filmom sa tiahnu mnohé hudobné hity, ktoré sú obľúbené veľa mladých ľudí. Do poredia sa však dostáva rivalita: Nová chlapčenská KPOP skupina „SAJA BOYS“, ktorá sa ukáže ako skupina démonov v prestrojení. Ich cieľom je oslabiť „Honmoon“ tým, že ukradnú HUNTR/X fanúšikov a tak zosilnia moc zlých síl. V príbehu zisťujeme, že Rumi, jedna z lovkýň, je čiastočne démon, čo je vyjadrené určitými fialovými vzormi na tele, ktoré skrýva. Tento jej konflikt medzi identitou a jej rolou v skupine je dôležitý zásadný pre dej.

Tento príbeh nie je priamo duchovný a predsa som v ňom videl duchovné princípy. Najskôr som si tento film všimol prostredníctvom pesničiek, ktoré sú obrovským hitom. V príbehu ma oslovil vnútorný boj hlavnej postavy, ktorá sa spoliehala, že keď porazí démonov nadobro, jej identita polovičného démona „sa vylieči.“ Tento obraz mi pripomínal hriech po teologickej stránke a pocit hanby zo svojej slabosti po stránke psychologickej. Celý film pozýva k tomu, aby sme sa nevzdávali a mali nádej. Film odporúčam pre mladých a dospelých. Odporúčam pozrieť si ho na stretku a potom sa o tom porozprávať a diskutovať.

Ivan Hrušovský

VO VOĽNOM ČASE...

V seminári sa mi splnil malý sen – od môjho pána farára som dostal stroj na pečenie vianočných oblátok, po ktorom som už dlho túžil. So spolubratmi z ročníka sme pri pečení prežívali pekné spoločné chvíle. Seminárom sa niesla vôňa čerstvo upečených oblátok a v nás sa pomaly prebúdzala vianočná atmosféra. Popri pečení sme sledovali filmy, počúvali koledy a jednoducho si užívali bratské spoločenstvo.

Ak by ste si chceli aj vy pripraviť vianočné oblátky, tu je náš osvedčený recept:

- 1,2 l mlieka
- 60 dkg hladkej múky špeciál
- 6 lyžíc oleja
- 2 lyžice kryštálového cukru
- 2 žltky
- 2 – 3 balíčky vanilkového cukru
- škoric podľa chuti

Matúš Malec

OBJEDNÁVKA ČASOPISU

Ročník XXXVII.

Adresa: KSNR – ADSUM, Samova 14, 949 01 Nitra

e-mail: redakcia.adsum@gmail.com

Cena predplatného je 2 € za 2 ks ročne plus poštovné a balné.

(Možno predplatiť maximálne na jeden rok!)

Meno a priezvisko:

Ulica: Mesto a PSČ:

E-mail/Tel.: Počet ks z každého čísla:

Objednávku vystrihnite, vložte do obálky a pošlite na adresu redakcie, alebo vyššie uvedené informácie pošlite na e-mail redakcie.

Prosíme, časopis uhradte do dvoch týždňov od doručenia šekom alebo prevodom na účet uvedený na prvej strane.

ODROBINKY Z BOŽIEHO STOLA

EVANJELIOVÉ KOMENTÁRE
BRATA TOMÁŠA NA ROK 2026

Začni deň inak.

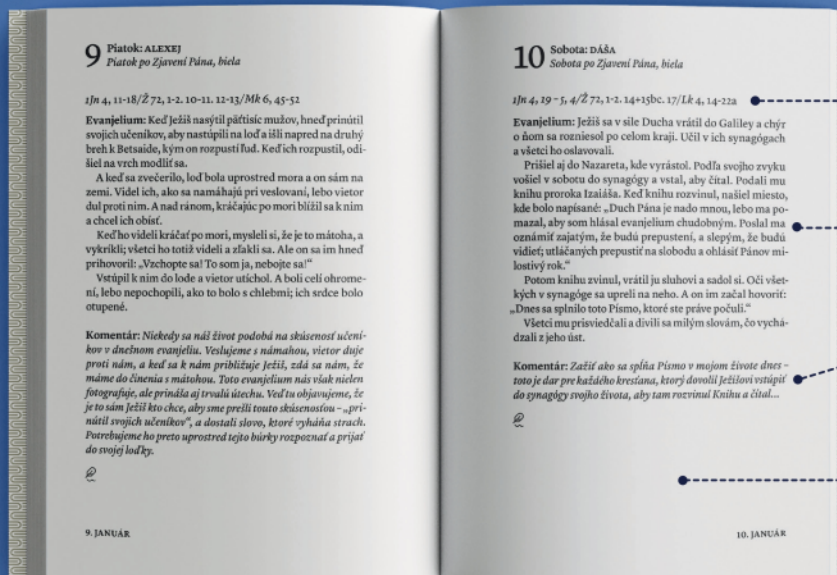
Namiesto mobilu otvor ráno evanjelium
a objav pre seba Božie Slovo, ktoré oživuje.

V knihe nájdeš krátke, hutné komentáre
k evanjeliu každého dňa roku 2026.

Texty pripravil slovenský minorita brat TOMÁŠ LESŇÁK,
momentálne pôsobiaci v Ríme.

EDÍCIA SLOVO

Liturgický
kalendár 2026

Evanjeliem
zo dňa

Komentár
brata Tomáša

Čo mi dnes hovorí
Božie Slovo ?

KAŽDODENNÝ
REŠTART

SPÁŤ K JEŽIŠOVI

TVOJA STOPA

5 MINÚT PRE DUŠU

Objednávky vybavíme ihneď: Vydavateľstvo LÚČ, Štítová 1, 841 10 Bratislava 46
www.luc.sk • email: predaj@luc.sk • 02/65 73 03 31 • 041/562 63 58
Kníhkupectvá LÚČ: Bratislava: Nám. SNP 11 • Žilina: Jezuitská 6 (v budove kapucínov)

ADSUM
ČASOPIS BRATISLAVSKÝCH
A TRNAVSKÝCH BOHOSLOVCOV